

Gathering signs of Safety Vlaanderen

Opgroeien

Jeugdhulp

Programma

Donderdag 24 september 2020

Wat als... je het als hulpverlener niet meer allemaal alleen kan doen

#netwerkbetrekken #allemaalcollega's #echtopéénlijn #ploeteren #samedoen #waarzijnweaanbegonnen

Nele Liagre en Martje Verbeeck, VZW Amon

In Oost-Vlaanderen loopt een experiment waarvan bij de aanmelding de consulent met een contextbegeleidster aan de slag gaat om het netwerk te betrekken:

- We namen heel snel de betrokken hulpverleners mee in het traject.
- We bundelden onze krachten om een SoFS- veiligheidstraject uit te werken met het gezin en hun netwerk.
- We zochten vanuit onze eigen teams met bijhorende expertises, een gezamenlijke focus.

Graag willen we jullie meenemen in dit verhaal van samenwerken, afstemmen, worstelen en leren. We laten de betrokken hulpverleners, de ouders en hun netwerk aan het woord. Wat was voor hen écht de meerwaarde van Signs of Safety?

Het proces van een zelfsturend netwerk.

Carine Hermans en Carine Beliën, VZW De Oever

Toen de begeleiding van vzw de Oever een start maakte in dit gezin was er reeds voorgaand een netwerk betrokken op de kinderen en het gezin. Het ontbrak op dat moment echter aan vertrouwen en het was moeilijk om open te spreken tussen de familie en de ouders onderling. Hierdoor ontstond er geheimhouding binnen de familie en werd er geen duidelijk mandaat gegeven waardoor niemand tussenkwam.

We proberen om in dit verhaal stil te staan bij het partnerschap met de ouders, de familie en het netwerk en de samenwerking met de consulente. We staan stil bij het proces van bij de start en hoe de ouders en de familie erin gelukt

zijn partnerschap te vinden met oog op de kinderen, hoe ze snel evolueerden naar een zelfsturend netwerk en zelf de regie in handen konden nemen.

Samen naar een gedeelde zorgdefiniëring

Katleen Castelein, Opgroeien OSD en Ria Vervenne (vzw De Keper)

In dit netwerk rond een 8 jarige jongen ontstaan er vragen bij wat is goed genoeg ouderschap?

Pleegzorgbegeleiding, dagbegeleiding en consulent leggen verschillende prioriteiten, ondergrenzen vanuit verschillen in de achterliggende organisaties. Hierover durven doorspreken, afstemmen en zoeken naar gedeelde krijtlijnen voor deze jongen -met zijn uniek netwerk- doorbreekt de impasse.

Uitien ontstaat bij de hulpverlening een nieuwe dynamiek waardoor het bestaande netwerk als het ware 'wakker wordt' en zich engageert in een betere, veiligere leefwereld voor deze jongen.

Van uitdagingen naar mogelijkheden, samen komen we tot beweging Hoe we van aparte stukken naar een gezamenlijke puzzel gingen

Barbara Walgrave, en Jolien Lycke, vzw Monte Rosa

Als hulpverleners weten we dat een netwerk belangrijk is. Zo ook in dit gezin. Sinds het begin van de begeleiding was er steeds een netwerk aanwezig. De samenwerking liep echter niet altijd even vlot. Mama, papa, de pleegmoeder en de jongere zelf hadden het moeilijk om de conflicten uit het verleden een plaats te geven. De hoop op een gezamenlijke toekomst leek bij iedereen weg te ebben. Het netwerk van de jongere was heel fragiel en leek bij iedere drempel volledig te kunnen instorten.

Er werden verschillende gesprekken met een duidelijk doel opgezet met het gezin en netwerk. We hadden echter het gevoel dat we ter plaatse bleven trappelen. We kregen een overload aan tegenstrijdige verhalen. De aparte stukken pasten niet in de gezamenlijke puzzel. Dit maakte dat we info bleven verzamelen en analyseren. We zochten naar helderheid om zo een inschatting te maken over de veiligheid. We kwamen echter niet tot concrete acties.

Tijdens onze presentatie willen we jullie meenemen in hoe Signs of Safety ons de extra push gaf om tot actie over te gaan en hoe we terug mogelijkheden zagen. We namen de aanzet om een eerste netwerkberaad op te zetten.

Samen met consulent, Monte Rosa, jongere, ouders en netwerk gingen we op pad.

Hoe het lukt en niet lukt om overeind blijven én in te zetten op partnerschap 'if you have only one minute'?

Dana Verlinden en Veerle Vanaerschot, Opgroeien OSD

Paden ontstaan door erop te lopen. Als je samen op pad gaat, gaat dat makkelijker. Zeker als je valt en elkaar recht kan helpen. Want vallen: dat hoort erbij!

Vanuit de consulenten en het regioteam van Vlaams-Brabant willen we vertellen over hoe het samen met kinderen, gezinnen, netwerk en hulpverleners lukt én waar het moeilijk is om op pad te gaan met Signs of Safety. We doen dit door korte én krachtige parels uit het dagdagelijkse ploeterwerk te presenteren. Hierbij hebben we aandacht voor de verschillende perspectieven van cliënten, netwerk en hulpverleners waarmee wij partnerschap aangaan.

"Het rechte pad" ?

... het bleek een weg vol bochten, kuilen en obstakels, maar wel met 1 helder duidelijk doel voor iedereen!

Mieke Scheelen, en Lene Appelen, CIG De Zeshoek, en Ellen Janssen, SDJ Hasselt

Ons partnerschap als hulpverleners wordt weerspiegeld in het proces van – samen op weg gaan met ouders, netwerk en kinderen. We namen een start met het **Woord en Beeld proces** en gingen samen met iedereen op pad.

Het Signs of Safety-traject dat we met het gezin doorliepen, bleek allesbehalve een recht pad. Het bleek eerder een pad met kronkels, bochten, drempels en kruispunten. De gezamenlijke hoop die iedereen deelde voor de jonge kinderen, zorgde ervoor dat we recht op ons doel bleven gaan en deze avontuurlijke reis samen konden doorlopen...

We willen anderen meenemen in het partnerschap dat we hebben opgebouwd in deze gezamenlijke zoektocht tussen o.a. onze voorziening, de jeugdrechtsbank en in de eerste plaats de ouders en hun netwerk. Ons grootste leren was een proces van reflecteren, spiegelen en afstemmen vanuit vertrouwen, een krachtgerichte basishouding en streven om de stem van jonge kinderen steeds te laten klinken.

De Norm

Emmanuel Standaert, vzw Elegast en Nizio dos Santos Santiago, Opgroeien OSD

Ons innovatief project kenmerkt zich dooreen vernieuwde actieve samenwerking, waarbinnen we een gedeelde visie en processen ontwikkelen. Het doel is om door het versterken van de cliënt, de context en het netwerk vanuit kracht en contextgerichte methodieken, te komen tot een gedragen advies en veiligheidsdoelen, een aanzet tot veiligheidsplan en de exploratie van een terugkeer naar huis.

Aan de hand van de dynamische actie – en leercyclus geven we onze eerste ervaringen, acties en (gerealiseerde) verbeterpunten weer met betrekking op onze vooropgestelde doelen. De meerwaarde van hulpverleners in het hier en nu, het transparant en vraaggericht werken, het betrekken van de omgeving binnen de hulpverlening en het samen zoeken naar oplossingen.

Door middel van een gestructureerd interview bij verschillende betrokken partijen geven we de positieve alsook de pijn- en aandachtspunten in ons project weer en werpen we een blik op de toekomst.

Vrijdag 25 september 2020

Leading the learning: Hoe de keuze voor de organisatie van een leercasus kansen bood voor het management, de praktijkwerkers en de kinderen, jongeren en ouders waar we het voor doen.

Bruno Claessens, Eric Bex en David Keeteleer (Opgroeien OSD)

De afdeling Ondersteuningscentra en Sociale Diensten Jeugdrechtbank van het agentschap Opgroeien koos resoluut voor Signs of Safety.

Om deze implementatie met zorg vorm te geven en vanuit het besef dat er een spanningsveld bestaat tussen praktijk en theorie werd in november 2018 gestart met een leercasus. Alle medewerkers binnen de afdeling sloten aan en onder begeleiding van een SofS trainer werd het casusverloop opgevolgd binnen de vernieuwde SofS-procesgang. Het gaf input voor onze verdere implementatie en de te maken keuzes hierin. Het belang van partnerschap vanaf dag 1, noodzakelijke voorwaarden in samenwerking en de bijdrage van iedereen hieraan werd aan den lijve ondervonden. Dilemma's rond het betrekken van netwerk en onze radicaliteit hierin doken ook op en nog zo veel meer.

In deze presentatie willen we iedereen meenemen in ons leren en dit met specifieke focus op het leren als leidinggevende in constante feedback met de praktijkwerkers zelf. Onze leerervaring was van dien aard dat we deze leervorm een permanente plaats gaven in de ganse organisatie.

Elkaar (geire) zien

Julie Dekkers, Ines Lambrechts, Charlotte Rombouts, SDJ Antwerpen en Sylvia Rotthier, (netwerk)

Midden oktober 2019 trekken 3 consulenten naar de bootcamp Family finding van Kevin Campell. Alle 3 hebben ze een case waarin ze vastliepen waarbij het contact met hun belangrijkste partners verbroken werd. Onder Amerikaanse invloed gaan ze op zoek naar een andere manier van denken en doen, een nieuwe manier van kijken naar jeugdzorg en al zijn betrokkenen. Ze botsen op hun grenzen en worden geconfronteerd met de harde realiteit van de impact van trauma op kinderen. Het verhaal van 3 consulenten die de kern van jeugdzorg terugvonden, geïnspireerd door Kevin Campbell en Andrew Turnell.

Ze komen tot de conclusie dat ze er niet alleen voor staan en zoeken manieren om opnieuw verbinding te maken. Menselijkheid en kwetsbaarheid zijn de sleutel. Onze cliënten werden partners, gelijken. Ze leerden ons waarover het echt gaat: liefde, erkend en gezien worden als mens, 'geire zien'.

Long to belong

Freya Daems en Marianne Mattheus, vzw Sporen

Hoe ga je om met een gezin van 4 kinderen, waarbij de ouders in een vechtscheiding zitten en waar al 7 jaar lang jeugdhulpverleners over de vloer komen?

Wat doe je om beide ouders in hun ouderrol te zetten en/of te laten staan?

Wat doe je als de jeugdrechter beslist om de 4 kinderen te plaatsen, maar dit in de praktijk niet gebeurt?

Hoe werk je samen met andere jeugdhulpverleners om tot 1 plan te komen?

Aan de hand van prenten uit de historische words & pictures, als rode draad, afwisselend met interviews van betrokkenen, nemen Freya en Marianne je mee in de weg die zij hierin, samen met het gezin, hebben afgelegd.

‘Alleen ga je sneller, samen kom je verder’: parallelprocessen in partnerschap

Nika Depontieu (vzw De Vlier), Laure De Puydt (OCJ Aalst) en Hilde Smits (Opgroeien OSD)

In een innovatief project met OSD Oost-Vlaanderen, het Ondersteuningscentrum Jeugdzorg Aalst en vzw Jeugdzorg, contextbegeleiding De Vlier, geven we van bij de aanmelding samen vorm aan een vernieuwde samenwerkingspraktijk en gedeelde visie-ontwikkeling, met de focus op netwerkbegeleiding en veiligheidsplanning.

In deze presentatie benadrukken we vooral het verstevigen van ons partnerschap met de professionals en de implicaties die dit had voor zowel consulent, contextbegeleider, ondersteunende functies, leidinggevend en als collega's en het ganse team. Hoe pakten we dit aan? Waar botsten we op? Wat leerden we eruit? En wat waren de effecten op het gezin?

Multi - Partnerschap

Sophie Pousset, vzw De Wiekslag

Voor een gezin met 4 kinderen waar er sprake was van seksueel grensoverschrijdend gedrag, is het nodig om multi-partnerschap aan te gaan. Doel: samen een goed traject van veiligheidsplanning te lopen: Partnerschap tussen drie voorzieningen Bijzondere Jeugdzorg en VAPH. Partnerschap met de consulent, haar team en de jeugdrechter, met in parallel: partnerschap met de ouders, de kinderen en het netwerk. We zetten specifiek de benaderingswijze van SOS in om vanuit een gemeenschappelijke visie, duidelijkheid, hoop en perspectief te creëren en om concrete stappen te zetten zodat de kinderen veilig terug naar huis kunnen.

Genezen in quarantaine

Layla Schenck, vzw Ter Loke,, Kelly Sloomans en Jeroen Stevens, SDJ Antwerpen

Vanuit een transparante aanmelding en visie gaan we op zoek naar veiligheid, verwerking en herstel binnen een geladen context van seksueel misbruik, met kwetsuren uit het verleden. Dit door partnerschap tussen enerzijds verschillende professionele hulpverleners en anderzijds ook partnerschap in de familie en netwerk. Parallel naast elkaar en in partnerschap met elkaar.

Een proces waarbij elk van ons positieve en tegenstrijdige ervaringen tegenkomt, met de focus steeds op eenzelfde gemeenschappelijk doel.

Kevin (15) geeft ons inzicht in zijn wereld als dader en slachtoffer. Zijn tante leert ons hoe te denken vanuit herstel en schuldgevoel, zijn papa vanuit "straffen" of "beveiligen".

Implementatieverhalen

Ingrid Van Eetvelt (Opgroeien OSD) en Jeroen Stuyck (Ter Loke), Antwerps Partnerschap

Christel Daenen en Claudia Di Vaio, Kind en Gezin

Dimitri Maerevoet en Joke Van Velthoven (SDJ Antwerpen)

Lieve Luyten en Inez Beys, vzw De Oever

Wendy op 't Roodt (Opgroeien OSD), Dorine Heynicks (gezin Centraal), Dimitri Dreesen en Els Raskin (plan-trekkers)

- Verschillende partners nemen ons kort en krachtig mee in hun reis over de implementatie van Signs of Safety. Hierbij zette men actief in op partnerschap met cliënten, hun netwerk en binnen de preventieve dienstverlening aan jonge gezinnen en dit op het continuüm van vrijwilligheid over maatschappelijke noodzaak tot gerechtelijke jeugdhulp. Om dit te bereiken is het vormen van een gemeenschappelijke visie en taal cruciaal.
- Het Antwerps partnerschap groeide uit tot een gedreven netwerk van partners uit verschillende sectoren. Door middel van gemeenschappelijke vormingen en trainingen bracht dit partnerschap een bijzondere dynamiek op

gang binnen de regio Antwerpen. Er ontstond veel goesting en drive bij hulpverleners om kinderen en gezinnen te benaderen volgens de principes van Signs of Safety waardoor er echt wezenlijk een verschil kan gemaakt worden.

- De Sociale dienst bij de jeugdrechtsbank Antwerpen gunt ons een blik achter de schermen hoe zij hun permanentiesysteem trachten af te stemmen op de mindset van SofS en Family Finding. Onder het motto "gewoon doen" zijn 60 consultants actief aan de slag gegaan om heel snel op te treden en meteen op de jeugdrechtsbank met de gezinnen aan de slag te gaan. Hierbij wordt het eigen netwerk van gezinnen mee aan tafel gebracht, om samen een plan op te maken, met oog op de veiligheid en ontwikkeling van kinderen.
- Lieve en Inez van vzw de Oever nemen ons mee in hun pre-implementationstraject, in hun grootste leren en uitdagingen om tot een organisatiebrede implementatie van SofS te kunnen overgaan. Ze geven ons inzicht in hun Expeditie 2021 en in hoe een organisatie zich ontwikkelt met focus op zelfsturing en zelfleiderschap bij medewerkers.
- Op het eerste gezicht lijkt de bijdrage van de preventieve dienstverlening van Kind en Gezin een buitenbeentje.. Toch heeft Signs of Safety hen geïnspireerd en ondersteund in de groei naar enerzijds een meer vraaggerichte, empowerende dienstverlening en anderzijds een parallelle aanpak binnen de teamwerking.
- Ondanks de verschillende hobbels en weerstand, tonen de partners van 1Gezin 1Plan Limburg ons tenslotte hoe ze erin slagen om samen te werken in situaties waarbij de vrijwilligheid onder druk komt te staan en wanneer dwang ingezet moet worden, terwijl gedeelde principes overeind blijven staan. De schijnbare tegenstelling werd de uitdaging waarover de dialoog werd aangegaan. Met de focus op waar cliënten beter van kunnen worden, zullen ze hun leren in kleine stapjes met ons delen.